

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604521

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 19/1/2018

Αριθμός απόφασης 635

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ.ΟΡΓ.Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (ΦΕΚ 968 Β/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)»

γ. Την ΠΟΛ 1064/2017 Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε ΦΕΚ Β 1440/27-4-2017.

2.Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016 /30.08.2016(ΦΕΚ Β 2759 / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4.Την από 29/9/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή τηςΑΦΜ, κατοίκου ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ, οδόςκατά της υπ' αριθ. αριθ./27-8-2017 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν 4223/2013 ιδιοκτησίας ακινήτων ΕΝΦΙΑ έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5.Την υπ' αριθ. αριθ./27-8-2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν 4223/2013 ιδιοκτησίας ακινήτων ΕΝΦΙΑ έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6.Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 29/9/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./27-8-2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν 4223/2013 ιδιοκτησίας ακινήτων ΕΝΦΙΑ έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 421,82€.

Η διαφορά φόρου προέκυψε με βάση την υποβολή της δήλωσης Ε9 της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως τροποποίηση της παραπάνω πράξης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1.Βάση των διατάξεων του άρθρου 41 παρ 1 του Ν 1249/1982 το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών οφείλει εντός διετούς προθεσμίας ή πάντως εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος να επανελέγχει τις υφιστάμενες αντικειμενικές αξίες.

2. Με την ΠΟΛ 1034 ,1020564/487/00ΤΥ/Δ ΦΕΚ 269Β/28-2-2007 οι αντικειμενικές αξίες των υπό κρίση ακινήτων του καθορίστηκαν στις 28/2/2007 και μέχρι σήμερα δεν έχουν αναπροσαρμοστεί μεσούσης της ύφεσης που μετεξελίχθηκε σε οικονομική κρίση.

3. Παραβίαση των άρθρων 4 παρ 5 και 78 παρ 1 του Συντάγματος λόγω φορολόγησης των ακινήτων με το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού των τιμών όταν αυτές υπερβαίνουν κατά πολύ τις εμπορικές.

4. την υπ. αρ. 182/6-6-2016 απόφαση του ΣΤΕ που κρίνει τον ΕΝΦΙΑ αντισυνταγματικό και παράνομο.

5. Το ακίνητο επί του οποίου επιβλήθηκε φόρος είναι απρόσοδο διότι το χρησιμοποιεί ως κύρια κατοικία.

6.Οικονομική αδυναμία ως δικηγόρος με έναρξη επαγγέλματος το έτος 2003.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ 1 του Ν 4223/2013 ορίζεται ότι από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο ,επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά ή σε κάθε είδους νομικές οντότητες την 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ 2 του Ν 4223/2013 επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας τη ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφανείας επι ακινήτου ...Εξαιρετικά επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από τον Ο.Τ.Α σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ 3 του Ν 4223/2013 ο ΕΝΦΙΑ ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ 4 του Ν 4223/2013 τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας ,ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχών επέρχονται κατά την διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ 4 του Ν 4223/2013 τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝΦΙΑ ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας ,

ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά την διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από την μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι βάση των διατάξεων του άρθρου 41 παρ 1 του Ν 1249/1982 και σε συνδυασμό με τις ΠΟΛ 1034 , ΠΟΛ 1036, 1020564/487/00ΤΥ/Δ ΦΕΚ 269Β/28-2-2007 οι αντικειμενικές αξίες των υπό κρίση ακινήτων του καθορίστηκαν στις 28/2/2007 και μέχρι σήμερα δεν έχουν αναπροσαρμοστεί μεσοσύνης της ύφεσης που μετεξελίχθηκε σε οικονομική κρίση ,η διοίκηση παρανόμως παρέλειψε να εκδώσει κανονιστική πράξη και τούτο με την απολύτως αναγκαία και λόγω συνθηκών μείωση της αξίας των ακινήτων με την οποία κρίθηκε ότι υφίσταται αναντιστοιχία μεταξύ πραγματικών αξιών των ακινήτων και αντικειμενικών αξιών ο φόρος που της επιβλήθηκε αντίκειται στις διατάξεις της παρ 5 του άρθρου 4 του συντάγματος ,ο ανωτέρω ισχυρισμός της είναι σε κάθε περίπτωση πλήρως αβάσιμος, αυθαίρετος και καθόλα απορριπτέος με βάση την αρχή της στενής ερμηνείας των φορολογικών διατάξεων, η οποία υπαγορεύει την ερμηνεία των φορολογικών ρυθμίσεων με βάση το γράμμα του νόμου. Η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος. Επί πλέον στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτός κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδίκου φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι τα ακίνητα της δεν της επιφέρουν εισόδημα

και επομένως πρέπει να απαλλάσσονται της επιβολής του ΕΝΦΙΑ είναι αβάσιμος βάση των προαναφερόμενων διατάξεων.

Επειδή η διοίκηση δεσμεύεται από τους κανόνες των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013 ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησης έκπτωσης επί του ΕΝΦΙΑ, οι οποίες και απαριθμούνται περιοριστικά στο νόμο, καθώς και από τη με αριθ. ΠΟΛ. 1231/2014 «Διαδικασία χορήγησης εκπτώσεων επί του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) σε φυσικά πρόσωπα, έτους 2014» απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε., η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013.

Επειδή κατ' εφαρμογή δε των ανωτέρω διατάξεων, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί στέρησης φοροδοτικής ικανότητας δεν επαρκεί για την χορήγηση έκπτωσης επί του οφειλόμενου ΕΝΦΙΑ, δεδομένου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, οι οποίες τίθενται από τις ανωτέρω διατάξεις του νόμου και της σχετικής κανονιστικής απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ 4 του Ν. 4223/2013 για τον καθορισμό του ΕΝ. Φ.Ι.Α λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου ,όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης ,λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου .Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στη οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ1 του Ν. 4223/2013 ο υπολογισμός του κύριου φόρου που αναλογεί στα δικαιώματα επί των κτισμάτων υπολογίζεται με βάση τη γεωγραφική θέση , την επιφάνεια ,την χρήση ,την παλαιότητα τον όροφο και τον αριθμό προσόψεων του κτίσματος .Η γεωγραφική θέση του κτίσματος προσδιορίζει την τιμή ζώνης στην οποία υπάγεται αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν. 1240/1982 και των αποφάσεων του Υπουργείου Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του....

Επειδή ο υπολογισμός του κύριου και του συμπληρωματικού φόρου ΕΝΦΙΑ διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 του Ν. 4223/31-12-2013 η επιβολή του φόρου στηρίζεται στο δικαίωμα του δημοσίου να επιβάλει και να εισπράττει το φόρο με βάσει του δημοσίου δικαίου φορολογική έννομη σχέση που έχει ως αρχή την συνεισφορά στα δημόσια βάρη ανάλογα με την φοροδοτική ικανότητα των πολιτών ,ο ισχυρισμός της προσφεύγοντος ότι παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της ισότητας με βάση την φοροδοτική ικανότητα και συνιστά υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας επικαλούμενη το άρθρο 4 παρ 5 και το άρθρο 17 αντίστοιχα του συντάγματος, είναι παντελώς αυθαίρετη διότι η επιβολή του φόρου ΕΝΦΙΑ έγινε λαμβανομένου υπ όψιν των διατάξεων των προαναφερόμενων άρθρων επιπρόσθετα δε ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4

του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 29/9/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της κατά αριθ./27-8-2017 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν 4223/2013 ιδιοκτησίας ακινήτων ΕΝΦΙΑ έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Το ποσό του φόρου που βεβαιώθηκε με την από 27/8/2017 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου Ν 4223/2013 της Δ.Ο.Υ ΚΟΡΙΝΘΟΥ και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτού.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.